

(Kort bemærkning).

Tove Fergo (V):

Jeg troede ikke mine egne ører. Ministeren kan da ikke mene, at danske kvinder skal tvinges til mammografiscreening, hvis de ikke ønsker det. Sådan lød det, sådan opfattede jeg det, at det skal være tvang, og hvis det bliver indført, skal alle simpelt hen underlægge sig den tvang, for ellers virker systemet ikke.

Jeg vil gerne her fra denne talerstol slå fast, at det skal være et frivilligt tilbud til dem, der vil, og det skal ikke være noget med, at man får utidige breve sendt hjem, hvor der er fastsat tidspunkter for en screening, som man aldrig nogen sinde har bedt om.

Derfor: Frivilligt må det være, og så kan man oplyse generelt via pressen og på bibliotekerne osv. om, at det er en mulighed, hvis kvinderne ønsker at benytte sig af tilbudet. Men vi skal ikke have noget med sådan stalinistiske diktater om, at alle kvinder skal død og pine tvinges på et hospital til en mammografiscreening.

(Kort bemærkning).

Hanne Andersen (S):

Jeg vil gerne sige til Venstres medlem af Folketinget, fru Tove Fergo, at vi har jo været rundt om den problematik flere gange i dagens debat, og jeg mener også på mit partis vegne, at det skal være et tilbud, der er alle kvinder bekendt.

Vi har ikke i Socialdemokratiet – og jeg tror, jeg kan sige, at det har ministeren heller ikke tænkt sig – at tvangsmammograferer nogen kvinder i dette land, men vi har tænkt os, at det skal være et tilbud, som alle kvinder er bekendt med, ikke blot de kvinder, der også kan finde ud af at benytte de tilbud, der er tilgængelige i dag. For i dag kan alle kvinder gå til deres læge, hvis de er nervøse for sygdommen eller urolige, og bede om at blive mammograferet. Det er et tilbud, der står åbent for alle kvinder i dag.

Men vi mener, at det initiativ, der skal tages, skal være et tilbud, der skal gives til alle kvinder. Men de skal ikke tvinges.

(Kort bemærkning).

Vibeke Peschardt (RV):

Jeg vil sige som en bemærkning til sundhedsministeren, at jeg faktisk ikke hørte, at han på noget tidspunkt brugte udtrykket obligatorisk.

Til gengæld kan jeg jo se her i beslutningsforslaget, at forslagsstillerne kommer med et eksempel fra Ringkjøbing Amt, hvor ordet obligatorisk indgår, og der indgår faktisk også, at

der skal sendes breve ud til folk, hvis de ikke reagerer på henvendelsen første gang.

Jeg tror, det må bero på en misforståelse, at andet kan være kommet fru Tove Fergo for øre.

Hermed sluttede forhandlingen, og forslaget overgik derefter til anden (sidste) behandling.

Afstemning

Tredje næstformand (Poul Nødgaard):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Sundhedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

5) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 57:

Forslag til folketingsbeslutning om tilladelse til, at praktiserende læger kan holde åbent om lørdagen.

Af Jørgen Winther (V), Henriette Kjær (KF), Birthe Skaarup (DF), Yvonne Herløv Andersen (CD), Kirsten Jacobsen (FP) og Tove Videbæk (KRF).

(Fremsat 19/11 98).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Sundhedsministeren (Carsten Koch):

Det er jo kendt stof, vi her beskæftiger os med, nemlig en genfremsættelse af et forslag fra sidste samling om tilladelse til, at de praktiserende læger kan holde åbent om lørdagen.

Da vi debatterede spørgsmålet sidste gang i november 1997, stod Sygesikringens Forhandlingsudvalg og Praktiserende Lægers Organisation netop foran en genforhandling af almenlægeoverenskomsten. Nu er der igen gang i forhandlingerne, forhandlinger, der også omfatter spørgsmålet om service og tilgængelighed hos de praktiserende læger.

Overenskomsten er en helhed, en afvejning af hensynet til patienterne, til lægerne og til den samlede tilrettelæggelse af den almene læge-

hjælp. Det foreliggende forslag er en efter min mening en uheldig indblanding i denne balance.

Det er svært andet end at gentage min forænger. Det er en aparte fremgangsmåde at gribe ind i de igangværende forhandlinger ved at tage en detalje ud og sige, at den skal Folketinget træffe beslutning om. Allerede af denne grund må jeg afvise forslaget.

Samtidig vil jeg sige, at selve hovedtanken, at systemet er til for borgerne og ikke omvendt, kan jeg kun være enig i, og jeg mener heller ikke, at vi har grund til at tage den gældende lægeordning som udtryk for andet.

Hvis overenskomtparterne finder, at almen lægehjælp og vagtlægehjælp vil kunne tilrettelægges på en fornuftig måde, også hvis der gives mulighed for lørdagsåbent hos den praktiserende læge, kan jeg kun hilse det velkommen.

Det er klart, at spørgsmålet om lørdagsåbent blandt andet skal ses i sammenhæng med vagtlægeberedskabet. Det er også klart, at holder ens læge lørdagsåbent, ja, så vil der højst sandsynligt være en anden dag, hvor lægen har lukket, og hvor man så er henvist til en anden læge end den læge, man kender.

Det synspunkt, som hr. Jørgen Winther gjorde gældende under den sidste debat, nemlig at den bedste behandling, når man bliver syg, får man hos sin egen praktiserende læge, kan det altså være ikke gælder, hvis man bliver akut syg på et tidspunkt, hvor den pågældende læge ikke har åbent. Når der nu, som jeg har redegjort for, ikke er sket nogen ændringer i de ydre omstændigheder, om jeg så må sige, undrer det mig så meget desto mere at se denne genfremsettelse også i betragtning af hr. Jørgen Winthers afsluttende ord under den sidste debat. Hr. Jørgen Winther sagde:

»Det er ikke lovgivning, vi ønsker at ty til i første omgang. Vi ønsker det, vi har opnået nu: et klart signal fra Folketingets partier om, at PLO bør tænke sig lidt om og gå ind for lørdagsåbent.«

Så må man jo spørge sig selv: Hvis Venstre opnåede det, de ville, med det sidste beslutningsforslag, hvorfor da denne genfremsettelse?

Jeg har bemærket, at der er sket en udvikling i bemærkningerne til beslutningsforslaget. Vi ser nu, at forslaget også begrundes i hensynet til lægen: større dispositionsfrihed for den praktiserende læge. Men er det nu noget, som Folketinget skal sikre?

Folketinget har med sygesikringsloven overladt det til Sygesikringens Forhandlingsudvalg og Praktiserende Lægers Organisation ved overenskomst at fastsætte de nærmere vilkår for ydelserne efter loven. Det er dette, der nu foreslås grebet ind i.

Jeg synes, vi skal overlade det til de praktiserende læger selv at gøre deres interesse for større dispositionsfrihed gældende. Det synes jeg er en god måde at gøre det på, nemlig ved, at de gør det i forbindelse med forhandlingerne, og jeg synes, vi skal afholde os fra at røre ved den helhed, som overenskomsten udgør, så længe parterne lever op til det ansvar, der er pålagt dem ved sygesikringsloven, og så længe de med overenskomsten skaber grundlaget for en afbalanceret tilrettelæggelse af lægebetjeningen her i landet såvel i som uden for vagttiden.

Hanne Andersen (S):

Sidste år ved denne tid, da vi behandlede det samme forslag, sagde jeg, at det vel skulle ses som et udtryk for, at de praktiserende læger er optaget af at yde den bedste service til deres kunder, patienterne.

Sådan læser jeg også den henvendelse, der nu er kommet fra Praktiserende Lægers Organisation. De er bare slet ikke enige om det samme servicemål som forslagsstillerne, men først og fremmest giver de udtryk for deres utilfredshed med, at forhandlingsretten tilsidesættes.

Forhandlingen om landsoverenskomsten om almen lægegering er netop påbegyndt. Der er allerede aftalt flere møder foreløbig frem til februar 1999.

Lægernes forhandlingspartner, Sygesikringens Forhandlingsudvalg, er helt bestemt optaget af at yde den bedste service til kunderne, så de, patienterne, får den bedste service med let adgang til lægen. Selvfølgelig skal det være nemt at gå til læge, og jeg ser også meget gerne, at det bliver på andre tidspunkter end dem, vi ser i dag.

Vi har også set forsøg med udvidet åbningstid, ikke lørdagsåbent, men f.eks. åbent til kl. 20 om aftenen. Det viste sig at være en ensom oplevelse for de læger, der forsøgte sig med disse nye åbningstider. Men jeg ved, at spørgsmålet fortsat er med i forhandlingerne og er med på forhandlingsbordet fra Sygesikringens Forhandlingsudvalgs side.

Praktiserende Lægers Organisation peger i deres henvendelse på de mange spørgsmål, der

skal løses i forbindelse med eventuelt lørdagsåbent; ministeren beskrev nogle af dem. Jeg synes, at de spørgsmål selvfølgelig skal drøftes under forhandlingerne, og forhandlingerne skal ikke føres i Folketingssalen.

Det er nu heller ikke uinteressant at læse AIM-undersøgelsen blandt brugere og patienter fra november 1997, hvor spørgsmålet om lørdagsåbent hos praktiserende læger blev vurderet, og det blev vurderet som »ikke vigtigt«. Én ting er, at lægerne ikke prioriterer lørdagsåbent højt, men når patienterne heller ikke mener, det er så vigtigt, hvorfor har vi så spørgsmålet og forslaget? Hvorfor blande sig i forhandlingerne, der lige netop foregår nu?

I alle forhandlinger er det helt almindeligt, at man møder op med de områder, man prioriterer højt. Man forhandler, og man når et resultat. Derfor undrer jeg mig også ligesom ved det tidligere forslag over, at dette spørgsmål ikke er bragt op i forbindelse med forhandlingerne om finansloven. Det havde været rimeligt, hvis det var noget, man prioriterede højt, at bringe det ind i forhandlingerne, så man kunne få afsat penge til det. For penge koster det jo.

I stedet for ønsker man i virkeligheden, at vi skal blande os i decentrale forhandlinger, der foregår lige nu. Jeg kunne langt bedre forstå forslaget sidste år lige før valget til amtsrådene. På det tidspunkt havde forslaget en vis betydning – jeg kan ikke lade være med at drille! På det tidspunkt havde vi også en vis forståelse for, at den lokale valgkamp også blev flyttet herind i Folketingssalen, men nu er amtsrådsvalget overstået, så skulle vi ikke lade parterne selv forhandle det her?

Socialdemokratiet kan ikke støtte forslaget.

Henriette Kjær (KF):

Et liberalt erhverv bør også være liberalt, og hvis de praktiserende læger skal have mulighed for at praktisere og tilbyde de ydelser, som deres patienter efterspørger, er der behov for, at man gør det muligt for erhvervet at holde åbent om lørdagen. Det betyder ikke, at lægerne får pligt til at holde åbent, men de, der ønsker det, bør også have mulighed for det.

Der er ingen tvivl om, at det er hos den praktiserende læge, man får den bedste behandling, når det drejer sig om banale sygdomme. Det er familielægen, der kender én godt og ved, hvilken familie man kommer fra, og hvordan éns arbejdsmæssige forhold er. Det vil derfor være en fordel, hvis man i videst muligt omfang kon-

sulterer den praktiserende læge frem for at søge vagtlæge eller skadestue, men da lægen ikke er til at få fat på i weekenden, må man netop benytte sig af andre lægelige tilbud, som både er dyrere for samfundet og mindre optimale for patienterne.

Det er jo sådan, at stadig flere patienter søger behandling uden for lægens sædvanlige åbningstid, og det kan have flere årsager. Måske kan eller vil man ikke tage fri fra arbejde og vælger derfor at gå på skadestuen efter arbejdet. Men der er også familier med børn, der venter et stykke tid, inden de henvender sig til en læge, fordi de håber på en bedring i barnets sygdomstilstand, men også, fordi forældrene ikke føler, at barnets lidelser trods alt er så alvorlige, at man ligefrem skal tage fri fra arbejde for at gå til lægen. De ender med at henvende sig på skadestuen eller ringe til vagtlægen, når de er kommet hjem fra arbejde.

Det er en dårlig udvikling, som man kan klandre forældrene for, men jeg mener også, man bør forsøge at vende denne udvikling, og det kan man så gøre ved at lade lægerne holde åbent om lørdagen. Det ville også betyde, at både far og mor kan komme med til f.eks. børneundersøgelser og dermed opleve hele forløbet hos lægen som mere roligt, end det opleves nu.

Det ville give både børnefamilier og andre en mulighed for at få lidt mere luft i dagligdagen, for det er jo sådan, at hvis man har et lille barn, som skal vaccineres rimelig ofte inden for de første par år, går der faktisk en række fridage med at komme til lægen, og det vil være en velkommen mulighed, hvis man kunne lægge nogle af besøgene om lørdagen.

Det Konservative Folkeparti opfordrer derfor regeringen til at tilskynde de parter, som det drejer sig om, nemlig Amtsrådsforeningen og Praktiserende Lægers Organisation, til, at man ved de kommende overenskomstforhandlinger sikrer mulighed for lørdagsåbent. På mange andre områder er vores samfund indrettet efter nutidens faktiske forhold, og det bør altså også gælde de sundhedsydelser, vi får fra lægerne.

Når der er en undersøgelse, der viser, at befolkningen ikke ser det som et behov, at der skal være en markant udvidet åbningstid hos lægerne, er jeg da fuldstændig enig. Jeg ønsker heller ikke en udvidet åbningstid som sådan, men jeg ønsker, at man planlægger anderledes, og at man lægger åbningstiden om for netop at imødekomme børnefamiliernes behov.

Jørn Jespersen (SF):

I SF synes vi, det er en glimrende idé, at praktiserende læger holder åbent om lørdagen. Der er allerede nævnt en lang række gode grunde til, at det kunne være til gavn for patienterne: mere fleksibilitet osv. Men det er der sådan set heller ikke så meget i vejen for at lægerne gør, hvis de ønsker at gøre det. Der er jo intet i vejen for, at man foranlediget af lægernes egen organisation ændrer overenskomsten, sådan at man kan begynde at holde åbent om lørdagen.

Når det ikke er sket, er det formentlig, fordi lægerne ikke selv har ønsket det eller i hvert fald har krævet ganske mange penge for at gøre det, og derfor synes jeg, at Venstre og de andre partier bag forslaget skylder os en forklaring på, hvad det rent faktisk er, man foreslår. Hvad er det helt præcis, man ønsker, at regeringen skal gøre?

Skal vi vedtage overenskomsten mellem Sygesikringen og lægerne her i Folketinget og pålægge lægerne at holde åbent om lørdagen uden yderligere indkomster? Er det det, der er det liberale parti Venstres forslag i denne sammenhæng? Eller er det en tanke om, at vi skal til at ansætte lægerne offentligt, fordi man i Venstre har erkendt, at det at have et privat erhverv ikke rummer en tilstrækkelig høj grad af service for borgerne? Eller er det hr. Jørgen Winthers forsøg på at skaffe sine kolleger en højere løn tægt ud fra en betragtning om, at en årsindtægt på ca. 1 mio. kr. ikke er nok til hr. Jørgen Winther og hans kolleger?

Hvad er det helt præcis, Venstre og forslagspartierne egentlig mener?

(Kort bemærkning).

Jørgen Winther (V):

Det er vigtigt at vide, hvad det er, vi taler om, og når hr. Jørn Jespersen nu spørger om, hvad forslaget går ud på, vil jeg gerne give en lille forklaring. Jeg tror egentlig, hr. Jørn Jespersen godt ved det i forvejen.

Det er sådan, at der er en overenskomst mellem PLO, Praktiserende Lægers Organisation, og Amtsrådsforeningen. Den går ud på, at læger ikke må holde åbent lørdag formiddag og heller ikke lørdag eftermiddag.

Her har et liberalt parti som Venstre den holdning, at hvis en liberal person, en praktiserende læge, har været på kursus torsdag og fredag og patienterne venter på at blive behandlet, kunne det være utrolig godt, hvis lægen så kunne sige: Ved I hvad, jeg kan træffes lørdag

formiddag. Så er patienterne fri for at vente både torsdag, fredag, lørdag, søndag og helt frem til mandag, så har de en mulighed for at komme til noget før.

Jeg vil sige til hr. Jørn Jespersen, at det ikke er sådan, at Venstre, det liberale parti, foreslår, at nu skal læger holde åbent lørdag formiddag. Det er kun sådan, at hvis der er en yngre, frisk læge i en by, hvor der måske er 30-40 læger, der har lyst til at holde åbent, så lad ham da have lov. Jeg håber, det vil være til gavn for patienterne, at en læge holder åbent.

(Kort bemærkning).

Jørn Jespersen (SF):

Hr. Jørgen Winther svarede overhovedet ikke på mit spørgsmål. Hr. Jørgen Winther gentog en argumentation for, at det ville være udmærket for patienterne, at lægerne havde åbent om lørdagen. Det er jeg enig i.

Jeg spurgte om, hvordan hr. Jørgen Winther vil sikre, at det sker. Skal det ske ved, at overenskomsten mellem Sygesikringen og lægerne bliver vedtaget her i Folketinget og derefter som lov dikteret lægerne? Ved at ansætte lægerne i den offentlige sektor og dermed kunne tilrettelægge arbejdsforholdene langt mere fleksibelt og serviceorienteret, end man gør i dag, hvor det er et privat erhverv?

Eller har hr. Jørgen Winther den skjulte bagtanke, at han vil hjælpe lægerne med at få en endnu større indkomst, sådan at de runder millionen, til gengæld for, at de holder åbent om lørdagen? Hvad er det for en metode, hr. Jørgen Winther ønsker at anvende for at opnå det her mål om, at lægerne holder åbent?

Og så vil jeg da gerne yderligere spørge, om der er noget i vejen for, at lægerne selv siger til Sygesikringen: Vi vil gerne have mulighed for at holde åbent om lørdagen, og det skal vi ikke have noget ekstra for. Tror hr. Jørgen Winther så ikke, at det ville være nemt at aftale det med Sygesikringen?

(Kort bemærkning).

Jørgen Winther (V):

Jeg har en fornemmelse af, at hr. Jørn Jespersen ikke omgås praktiserende læger ret meget, for jeg kan i hvert fald røbe, at de praktiserende læger ikke jubler over det her forslag. Det er sådan, at der faktisk ikke er ret mange praktiserende læger i Danmark, der støtter forslaget om at holde åbent om lørdagen.

Men det er også sådan, at der er ret mange, der egentlig gerne ville have en behandling på en lørdag, og vi kan også tænke os, at der vel er flere mænd, der er i arbejde, end der er kvinder, der er i arbejde. Jeg synes, det er en meget god ting, at mænd også kan følge med deres barn til en børneundersøgelse.

Når man sidder som praktiserende læge, ser man, at det næsten altid er moderen, der kommer. Jeg synes, det ville være meget godt, hvis det var hr. Jørn Jespersen og undertegnede, der mødte op med vores børn til børneundersøgelse. Nu er mine godt nok lidt store efterhånden, men ellers ville det være utrolig godt, at det også var mænd, der kom. Det får man bedre mulighed for, når der er åbent om lørdagen. Der er utrolig mange fordele ved det, mere fleksibilitet.

Men svaret det er: Vi ser gerne forslaget vedtaget i Folketinget, så de praktiserende læger har ret til at holde åbent.

(Kort bemærkning).

Jørn Jespersen (SF):

Ud over alt væveriet fra hr. Jørgen Vævers, havde jeg nær sagt, undskyld, hr. Jørgen Winthers side kan jeg bare nu konstatere, at det Venstre ønsker, er, at overenskomsten mellem lægerne og Sygesikringen skal vedtages i Folketinget. Det synes jeg var en klar tilkendegivelse.

Og så savner jeg stadig væk svar på mit spørgsmål: Hvis nu lægerne ønskede denne mulighed, tror hr. Jørgen Winther så ikke, at Sygesikringen ville sige: Det er helt fint, så længe det ikke koster ekstra, hvis det er udtryk for, at lægerne ønsker at yde en bedre service over for patienterne, på trods af at det er et liberalt erhverv?

Tredje næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Jørgen Winther for en kort bemærkning, og derefter går vi tilbage til ordførerrækken.

(Kort bemærkning).

Jørgen Winther (V):

Jamen det kan jeg da godt røbe. Jeg er helt sikker på, at Sygesikringen ville sige, at det er helt fint, hvis lægerne kom og sagde: Vi ønsker at have mulighed for at holde åbent lørdag formiddag. Men det kommer de praktiserende læger ikke og siger; de ønsker det ikke.

Til sådan lidt orientering vil jeg gerne lige læse op – det kan jeg nå her – for hr. Jørn

Jespersen. Det er fra lederen i Århus Stiftstidende i dag. Der står: Det er sært, at familielægebranchen er så totalt aparte i forhold til DSB, butikkerne, TV-Avisen, restauranterne, tandlægehusene, frisørsalonerne, sygehusene, taxiselskaberne, biograferne, bybusserne og alle andre fagområder, der føler sig nødsaget til at rette sig efter kundernes ønsker. Og der er mange kunder, dvs. patienter, der gerne vil behandles om lørdagen.

(Kort bemærkning).

Jørn Jespersen (SF):

Når nu Venstre og hr. Jørgen Winther er kommet til den erkendelse, at man ikke kan yde en ordentlig service over for patienterne, fordi lægerne ikke ønsker det, fordi lægerne som et frit, liberalt erhverv har mulighed for selv at indgå aftaler på dette område, ville Venstre så være parat til at drøfte det bl.a. med SF og tage skridtet fuldt ud og ikke bare diktere alle arbejdsbetingelser og lønvilkår via folketingsvedtagelser, men lave en ordentlig offentlig ansættelse af de praktiserende læger, sådan at vi virkelig kan sikre høj service og kvalitet i ydelserne og tilrettelægge arbejdet på en fornuftig måde?

Tredje næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Jørgen Winther får ordet på en form for dispensation, for der har været tre omgange korte bemærkninger.

(Kort bemærkning).

Jørgen Winther (V):

Svaret er nej.

Tredje næstformand (Poul Nødgaard):

Så er det fru Birthe Skaarup som ordfører.

Birthe Skaarup (DF):

Dansk Folkeparti er naturligvis fuldstændig enig med forslagsstillerne til dette forslag. Vi støtter det varmt, og vi håber faktisk, det kan blive en realitet hurtigst muligt.

Mange mennesker har en hektisk hverdag, og jeg tror netop, at mange mennesker vil henlægge et besøg hos deres praktiserende læge til lørdagen. Vi ser bl.a. også andre instanser, der har ændret åbningstiderne, det kan sågar være til søndag, og disse instanser har stor søgning. Man kan godt forestille sig, at nøjagtig det samme vil ske, når der er mulighed for, at lægen kan konsulteres om lørdagen. Her har mange

familier bedre tid efter en stresset uge, hvis det ikke drejer sig om akut opstået sygdom.

Vi er mange her i dette Folketing, der ønsker at give befolkningen de bedste tilbud om service, og jeg tror faktisk, at mange helst vil benytte deres egen læge, ligesom det er tilfældet med tandlægen osv. Som ordningen er skruet sammen nu, er det vagtlægen, man henvises til om lørdagen. Det ville helt klart være en forbedring for hele befolkningen.

Nu mangler vi så bare, at regeringen også indser dette og tilskynder de involverede parter, Sygesikringens Forhandlingsudvalg og Praktiserende Lægers Organisation, til at sikre, at den mulighed bliver indføjret, at de praktiserende læger kan holde åbent om lørdagen.

Husk på, at det er en helt frivillig ordning rettet mod en frivillig, fleksibel arbejdstid. Hvorfor skulle lægerne ikke have mulighed for det, og hvorfor skulle vores befolkning ikke have mulighed for i ro og fred at konsultere en læge en lørdag, hvor familien er i bedre harmoni, og hvor tingene ikke er så stressede?

Så helt og fuldt en tilslutning til dette forslag fra Dansk Folkeparti.

Yvonne Herløv Andersen (CD):

CD er klar over, at det er et spørgsmål om en overenskomst, men en debat her i salen giver vel også et vink med en vognstang til parterne, når de skal sætte sig ned og forhandle. Det, det drejer sig om, er vel service over for brugerne også på dette område.

Man kan sige, at det er en genfremsættelse af et forslag, og det er vel et af de mange genbrugsforslag, som Folketinget skal behandle, og det er der jo ikke noget nyt i. Men det, der har ændret sig som sådan, er jo spørgsmålet om befolkningens holdning til lukketider generelt. Man kan vel også tale om den politiske forbruger på sundhedsområdet, og her synes jeg, at man er ikke særlig serviceminded fra de praktiserende lægers side.

Nu finder vi os som befolkning ikke længere i, at der er lukket, når der er noget, vi skal have ordnet; det kan være indkøb, vi skal have gjort, det kan være brug af offentlige institutioner, og det kan som her være den højt besungne familielæge. Som man siger: Hvis familielægen var familieminded, havde han også åbent, når familien havde brug for det.

Det er da en god idé at kigge på den service, som bliver givet, og her synes jeg ikke, der rigtig er sket noget i de sidste mange år i retning af

at imødekomme patienternes ønsker. Lægen er svær at komme i forbindelse med, og enhver, der har prøvet at sidde mellem kl. 8 og kl. 9 om morgenen de fem hverdage om ugen ved, at det kræver meget stor tålmodighed, og det kræver også nogle rigtig gode telefonpenge. Jeg har så tit tænkt på, at pensionisternes telefonregninger må stige, og den, de kommer i kontakt med, er en ofte alt for travl læge.

Så kan man jo spørge sig selv, om den øgede brug af vagtlægen og skadestuen ikke kunne komme ned på normalt niveau, hvis den praktiserende læge var nemmere at komme til. Hvis han f.eks. havde konsultation, når hans patienter havde fri, ville det være fint.

Oveni skal man lægge de udgifter, som arbejdsgiverne har, når deres medarbejdere skal have fri i arbejdstiden. Det kan vel sammen med det, som jeg lige har omtalt, nemlig sparede penge til vagtlæger og skadestuer, betale for nogle af udgifterne til den overenskomst, der skal til for at få lørdagsåbent.

Så er det jo, at vi også har indgået et forlig om en finanslov, hvor der for 1999 er lagt en dæmper på udgiftskrævende forslag. Det er blevet sagt flere gange i dag om det spørgsmål, at det er for dårligt, at man kommer med sådan nogle forslag nu. Må jeg sige, at regeringen vel også kunne have taget det op – det kunne den jo snildt – og have sagt, at det er for dårligt, at borgerne ikke får en bedre service på dette område, for hvorfor skal det være så svært at komme til læge? Hvorfor skal vi have så store problemer med det? Så det kunne den da selv have gjort.

CD har som sagt forståelse for og klart også ansvar for, at når nu man har indgået en aftale, er det da en aftale, men vi synes samtidig heller ikke, man skal sidde sådan et ønske fra befolkningen overhørigt. Det skal man ikke bare sidde og lytte til, der må ske en ændring på området. Det er for dårligt, og jeg er meget interesseret i at høre, hvad ministeren har at sige til det.

Vibeke Peschardt (RV):

Det er jo helt ansvarsfrit, for ikke at sige gratis, at fremsætte en opfordring som den, der er fremsat her til regeringen, og at komme her ganske kort tid efter, at finanslovforhandlingerne er afsluttet, og sige: Vi kunne i øvrigt godt tænke os, at de praktiserende læger havde åbent om lørdagen.

Jamen, det kunne vi da også godt tænke os i Det Radikale Venstre, men vi respekterer, at der

er noget her i Danmark, der hedder aftalesystemet, og det vil altså sige, at Sygesikringen og PLO skal finde ud af, om lægerne skal holde åbent om lørdagen, og der er i hvert fald ikke noget, der tyder på, at PLO, Praktiserende Lægers Organisation, har lyst til, at deres medlemmers lørdag skal bruges på sådan noget her.

Så siger hr. Jørgen Winther, at han godt kunne tænke sig, at der var en enkelt frisk læge et eller andet sted, som ville tage det her op. Jamen det ville jeg da også synes var i orden. Jeg synes bare, vi skal lade forhandlingsparterne om det.

Og så vil jeg godt, for at vende tilbage til finansloven, sige: Jeg synes egentlig, at hvis man endelig skal have den slags overenskomstspørgsmål ind i Folketinget, hvad man kun undtagelsesvis bør gøre, vil jeg opfordre til, at man gjorde det på et andet tidspunkt, nemlig når kommuneaftalerne skulle på plads, og ikke nu, hvor man lige har lavet finanslov.

Hvis man ikke vil det, skulle man i stedet for have sagt under finanslovforhandlingerne: Så vil vi gerne have sat en pose penge af til PLO, så lægerne kan holde åbent om lørdagen, og så de kan gå ind i de forhandlinger. Men der jo lige sket det modsatte i finansloven, nemlig det, at amterne, der har overskredet deres budgetter, faktisk er blevet klippet for penge i 1999, fordi de ikke kan holde deres aftaler.

Jeg synes, at det er for – nej, nu vil jeg ikke sige noget grimt her, men jeg synes ikke, det er i orden at fremsætte et forslag som det her, og slet ikke på nuværende tidspunkt, og vi kan ikke støtte det.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Jeg er sådan set fuldstændig enig i fru Vibeke Peschardts formulering om, at det er upassende, at man kommer, efter at der har været finanslovforhandlinger, hvor man ikke har rejst spørgsmålet. Men jeg kan alligevel ikke lade være med at stille spørgsmålet:

Har Det Radikale Venstre under finanslovforhandlingerne rejst noget krav om, at der blev tilført flere ressourcer til sundhedsvæsenet? Har Det Radikale Venstre bare uden videre accepteret, at man nu skal ud at skære 300 mio. kr. hos amterne, hvilket selvfølgelig kommer til at gå ud over sundhedsområdet?

Jeg synes også, vi må have et svar på det. Har Det Radikale Venstre gjort nogen indsats på

dette område for at sørge for, at der var penge nok til sundhedsvæsenet?

(Kort bemærkning).

Vibeke Peschardt (RV):

Dertil kan jeg svare, at det er sådan, at amterne allerede med den aftale, der blev indgået i foråret, vidste, hvad de havde at indrette sig efter, og da man nu efter afslutningen af de kommunale budgetter kan se, at de skrider, bliver man altså nødt til af hensyn til den samlede, overordnede økonomiske politik at gå ind og gøre det, der står i finansloven.

Derfor må jeg svare hr. Frank Aaen: Nej, vi har ikke medvirket aktivt til andet end den tekst, man kan læse i den udgivne finanslov.

Tredje næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Frank Aaen som ordfører.

Frank Aaen (EL):

Jeg skal starte med at sige tak for svaret. Jeg vidste også godt, det var sådan. Jeg synes bare, det er interessant, at lige nu, hvor vi inden for de senere måneder har haft en valgkamp, hvor alle har talt om, hvor meget de ville gøre for sundhedsvæsenet, og her i dag, hvor vi også har haft en endeløs strøm af positive meldinger om, hvad man gerne vil være med til, må vi jo sige, at det store flertal, der er i Folketinget, altså har besluttet at holde amterne i så stramme økonomiske tøjler, at de ikke er i stand til at leve op til de forventninger, som vi i Folketinget i øvrigt er med til at give befolkningen. Man har oven i købet i fællesskab besluttet, at man nu vil gå ud og klippe amterne for 300 mio. kr. Jeg synes, det hører meget med i en debat som den, vi har i dag.

Så vil jeg ellers sige om det forslag, der er lagt frem, at det rører ved et generelt problem, som vi tit har set i den offentlige sektor, nemlig at den offentlige sektor holder åbent, når folk er på arbejde. Jeg har stor respekt for, at offentligt ansatte selvfølgelig skal have ordentlige løn- og arbejdsvilkår, men jeg synes, det er et generelt problem. Det har taget mange år, og det er ikke engang slået igennem i hele landet, at få bibliotekerne til at holde åbent, når folk har fri, og ikke kun holde åbent, når folk er på arbejde.

Det er akkurat det samme problem, vi har her. Selvfølgelig skal vi sørge for, at de her basale ydelser så vidt muligt er tilgængelige, når folk har fri, sådan at man i fred og ro kan gå f.eks. til lægen og ikke har det stress, som alle,

der har haft børn, kender, når man skal indpasse lægebesøg i et arbejdsliv. Så vi støtter, at man arbejder for, at lægerne holder åbent om lørdagen.

Vi respekterer også, at der er en overenskomst på området, og vi synes selvfølgelig, det er noget, der skal forhandles mellem parterne, sådan at vi kan få den her selvfølgelig bragt på plads.

Lad mig så sige til sidst, at jeg synes, at debatten også rejser det principielle problem:

Hvorfor skal den del af sundhedssektoren være privat? Hvorfor skal det være sådan, at læger har en privat praksis i stedet for at være en del af det øvrige offentlige sundhedsvæsen? Det er vores principielle synspunkt, det fremførte vi også sidst, dette forslag var fremme, at lægerne skal være en del af det offentlige sundhedsvæsen, og at man så derfor som offentlig arbejdsgiver samlet set kan tilrettelægge den optimale anvendelse af ressourcerne i stedet for som i dag, hvor de er opsplittet, og hvor så stor en del, som det er tilfældet, rent faktisk er privat.

Tredje næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Tom Behnke som ordfører og derefter fru Tove Videbæk.

Tom Behnke (FP):

Fremskridtspartiet er medforslagsstiller til forslaget her, og derfor er Fremskridtspartiet naturligvis positiv over for forslaget.

Vi har i Fremskridtspartiet længe undret os over, hvorfor der skal være disse stive rammer for, hvornår de privatpraktiserende læger kan få lov til at holde åbent i deres konsultation. Hvorfor er det ikke bare sådan, at det er lægen og patienten, der aftaler, hvornår de har lyst til at se hinanden, og at man mellem lægen og patienten aftaler, hvornår det passer begge parter bedst? Sådan burde det jo være.

I princippet kan det jo være, at nogle læger ønsker at have åbent på nogle tider og andre læger på andre tider, og det samme med patienterne, så det mest optimale ville selvfølgelig være, at der slet ikke var disse snærende bånd. Men der er heller ingen tvivl om, at efterhånden som debatten kører og man begynder at få indsigt i det her, er man nødt til at stille sig selv spørgsmålet: Hvem er det, der forhindrer, at lægen i dag kan aftale, hvornår man ønsker at se hinanden?

Ja, det blev sagt, at det er, fordi der ligger en overenskomst. Jamen hvem har indgået den

overenskomst? Det har Amtsrådsforeningen og Praktiserende Lægers Organisation. Så er spørgsmålet jo, om det er Amtsrådsforeningen, der har sagt til lægerne: Vi vil ikke acceptere, at I holder åbent om lørdagen. Eller har det været, fordi PLO på den anden side har sagt: Hvis det er sådan, at der bliver lukket op for det, så kræver vi flere penge.

Hvis det er sådan, at man begynder den diskussion og de praktiserende læger kræver mere i løn, flere penge for at skulle holde åbent om lørdagen, så er det klart, at Amtsrådsforeningen er nødt til at se på økonomien og måske holde lidt igen.

Men det, der rent faktisk fremgår af forslaget, er jo, at man ikke afsætter flere penge til dette formål, men at lægen så må holde sin fridag en anden dag i løbet af ugen, altså at arbejdstiden for så vidt er den samme for lægen, men at han vælger selv, hvilke timer det er, han holder åbent, når han holder åbent.

Så det, der ville være meget interessant under udvalgsbehandlingen, er at få helt afdækket, hvad det egentlig er, der er sket under de overenskomstforhandlinger. Hvem er det, der har stukket en kæp i hjulet? For kan vi finde ud af det, så kan det også være, vi kan finde ud af at få løst det problem.

Den anden side af det, som nok også er ret væsentlig at tage fat i, er, at for mig at se ligger der også et element af fagforeningstvang i det her, fordi en hvilken som helst privatpraktiserende læge jo bare kunne lade være med at være medlem af organisationen. Så kunne han holde åbent, når han havde lyst til det.

Men så vidt jeg har forstået det, er det noget med, at det for det første ikke er særlig velset, og for det andet er det vist endda sådan, at der ligger et vist element af tvang over for de privatpraktiserende læger til, at de skal være organiseret dér, og dermed skal de være under de spilleregler. Hvis en læge så bryder og siger: Det er jeg ligeglad med, jeg holder åbent på lørdag, fordi der er fire eller fem patienter, der har tid til at komme og besøge mig – ja, så risikerer vedkommende at blive smidt ud af sin organisation.

Det er klart, at hvis det er de kræfter, vi er oppe imod, så har Folketinget en stor opgave, men det skal ikke afholde Fremskridtspartiet fra at have den principielle holdning, at lægerne bør have åbent om lørdagen og for den sags skyld også om søndagen. For Fremskridtspartiet at se bør det slet ikke være sådan, at der er de

snærende bånd, men at det er lægen, der aftaler konsultationsåbningstiden sammen med patienten. Vi håber, at dette beslutningsforslag kan være et skridt i den rigtige retning til, at vi opnår det.

Tove Videbæk (KRF):

Når Kristeligt Folkeparti er gået med som forslagsstiller på dette beslutningsforslag, er det ud fra den betragtning, at det kan give bedre forhold først og fremmest for familier med børn, især for enlige forsørgere, men også for folk, der på grund af arbejde kan have svært ved at få tid til at komme til læge på andre dage end lørdag.

Fordelen ved lørdagsåbent er også, at børn ikke skal hives ekstraordinært ud af dagpasning, folk skal ikke have ekstraordinært fri fra arbejde for at komme til læge, og dette vil yderligere også motivere arbejdende fædre til at følge med børnene til læge.

Som det er i dag, har læger for det meste åbent, mens folk er på arbejde. Praktiserende Lægers Organisation udtaler, at der allerede er givet tilbud til den arbejdende del af befolkningen gennem muligheder for konsultation efter normal arbejdstids ophør, altså efter kl. 16. Men på dette tidspunkt, altså efter kl. 16, er det ikke rart for en enlig mor at skulle trække trætte og sultne børn til læge og sidde med i et venteværelse.

Som vi ser det i Kristeligt Folkeparti, er dette forslag også udgiftsneutral, idet der lægges op til, at de praktiserende læger selv skal tilrettelægge deres konsultationstid og eventuelt kan afspadsere en anden af ugens dage.

Kristeligt Folkeparti støtter under de her forhold dette forslag.

Tredje næstformand (Poul Nødgaard):

Ordføreren for forslagsstillerne, hr. Jørgen Winther.

Jørgen Winther (V):

Jeg vil gerne sige tak for de relativt mange pæne ord om dette forslag. Der var lige et par partier, der ikke helt havde fattet det hele, i hvert fald ikke var så positive, som andre partier var.

Jeg synes, det er underligt, at hvis man er tandlæge, må man gerne behandle patienter og bore i deres tænder om lørdagen, men hvis man er praktiserende læge, må man ikke måle blodtryk eller blodprocent om lørdagen. Hvorfor

denne forskel? Er det ud fra sådan en sundhedspolitisk overvejelse, at ministeren synes, at det er rimeligt, det er sådan? Det tror jeg nu ikke det er.

Der er en ting, der er sikker, og det er, der ikke er ret mange praktiserende læger, der sådan er vildt begejstrede for tanken om at arbejde om lørdagen, men der er nok nogle få, der gerne vil, og jeg synes, at de skulle have mulighed for det. Tænk på situationen: Der er en patient, der gerne vil behandles om lørdagen, og denne læge vil også gerne behandle patienten om lørdagen, men det er i strid med overenskomsten. Det er jo næsten på grænsen til det kriminelle, at en patient og så en praktiserende læge mødes om lørdagen. Sådan synes jeg ikke det skal være.

Jeg kan heller ikke forstå, at organisationen PLO, Praktiserende Lægers Organisation, er så kraftigt modstander af dette forslag, for hvad kan man have imod, at der er en læge, der arbejder om lørdagen? De andre læger kan bare holde fri, hvis de ikke ønsker at arbejde om lørdagen. Hvad kan man have imod, at der er nogle, måske yngre, friske læger, der meget gerne vil tage et ekstra nap og behandle nogle flere patienter om lørdagen?

Og så tænk på eksemplet med et barn, hvor der er nogle ret massive problemer. Der vil både moderen og faderen gerne være til stede på samme tid. Det er altså svært en tirsdag formiddag, hvor moderen har et arbejde og faderen har et andet arbejde og barnet skal hives ud af skolen osv. Det er da nemmere om lørdagen, når alle tre har mulighed for at gå til læge. Lægen kan så bare lukke praksisen en tirsdag eftermiddag fra 14.00 til 16.00, eller hvad det nu skal være, så hans samlede arbejdstid ikke bliver alt for stor, også uden at der sker en serviceforringelse de andre dage.

Jeg vil gerne spørge ministeren og den socialdemokratiske ordfører, om de to personer virkelig tror, at PLO i en overenskomst vil gå med til at arbejde om lørdagen. Jeg kan godt sige, at det gør PLO ikke i år, det gør de heller ikke i 1999, heller ikke i år 2000, heller ikke i år 2010 og heller ikke i år 2050. PLO vil ikke frivilligt gå med til det her. De ønsker ikke at give den service over for patienterne, at der er mulighed for at komme til læge om lørdagen.

Den eneste måde er, at regeringen lægger et massivt pres på Amtsrådsforeningen, og at man så finder ud af det. Og finder man ikke ud af det, synes jeg, det er udmærket, at vi lovgiver

her fra Folketinget – ikke en detailoverenskomst, men kun sådan, at de praktiserende læger, der har lyst, har mulighed for at have åbent om lørdagen.

En anden ting, som jeg tror ministeren, jeg håber det i hvert fald, er opmærksom på, er, at der vil være lægemangel i fremtiden. Når der er lægemangel, vil det være en relativt god ting, at de læger, der så har lyst til at lave en ekstra tjans, også får mulighed for det.

Hvorfor skal vi have en lovgivning, der siger, at man ikke må arbejde om lørdagen, hvis der er nogle, der har lyst til at arbejde om lørdagen? Hvorfor dog det? Det er da bedre at udnytte den lægekraft, der nu engang er. Når så lægen bliver ældre, omkring 55 år, så kan han lade være med at arbejde om lørdagen, men mens han er yngre, kan han da gøre det.

De fleste partier her i Folketinget er ret positive over for lørdagsåbent. Der er lige SF og Socialdemokratiet og så måske også De Radikale, men ellers er der igen ved at tegne sig et flertal uden om regeringen med henblik på, at det vil være en god idé. Om Enhedslisten så til sidst tager mod til sig og vil stemme for det, er lidt svært at vide, men hr. Frank Aaen kom i hvert fald med mange positive udtalelser om, at det var en god idé, at læger var til rådighed, når befolkningen havde fri.

Jeg ser spændt frem til det nærmere udvalgsarbejde, og jeg tror egentlig, at det ikke varer ret mange år, før den praktiserende læge kan få lov til at åbne sin praksis en lørdag formiddag. Det vil være helt utroligt, hvis det kan lade sig gøre i Danmark.

(Kort bemærkning).

Hanne Andersen (S):

Til det sidste vil jeg gerne sige til hr. Jørgen Winther, at det kan jo ske meget hurtigt, hvis de i overenskomstforhandlingerne bliver enige om det. Så kan de åbne om lørdagen, for der er jo ingen lovgivning, der forhindrer det. Det er jo ikke en lovgivning, der forhindrer, at man har åbent om lørdagen. Det er den overenskomst, parterne har indgået med hinanden, der siger, hvordan servicetilbudet skal være.

Jeg synes også, at PLO skal være meget serviceminded over for de kunder, de skal betjene, for det er jo et liberalt erhverv, der har kunder, som de betjener.

Men jeg vil gerne stille spørgsmålet, om det ville være nok, at man fik retten til at holde åbent om lørdagen og ikke skulle have for-

skudttidsbetaling eller ekstra ydelser for at have åbent om lørdagen, eller om det ville være nok bare at få retten uden at få ekstra ydelser.

Sundhedsministeren (Carsten Koch):

Hr. Jørgen Winther spørger mig om min holdning til lørdagsåbent. Jeg tror i og for sig nok, at man på et tidspunkt får lørdagsåbent. Det har jeg såmænd ikke så mange problemer med.

Men jeg synes, vi skal overveje den kendsgerning, at sådan som vi i Folketinget har valgt at indrette os, har vi valgt at delegere en række beslutninger decentralt. Amterne har fået pålagt nogle beslutninger, som de skal træffe ud fra deres lokale viden og deres lokale forudsætninger.

Det gør man på mange områder. Vi har også valgt at delegere lønfastsættelsen i det private erhvervsliv ud til parterne. Vi har også valgt at delegere sammensætningen af lægernes overenskomst som et forhandlingsspørgsmål mellem lægernes organisation og amterne.

Så er det lidt, synes jeg, mærkeligt, at når den beslutning, som parterne så finder frem til, efter at man har delegeret beslutningskompetencen ud, ikke svarer til, hvad man synes her i Folketinget, at vi så ifølge Venstre straks skal gå ind og lovgive på det område.

Jeg synes ikke, det virker specielt liberalt. Nu er det ikke, fordi jeg sådan opfatter mig selv som liberal, men jeg synes egentlig, der er noget tankevækkende ved, at man laver en delegering, og hver gang beslutningerne så træffes og de ikke er i overensstemmelse med holdningen i Folketinget, så skal vi straks gribe ind.

Man kunne jo sagtens forestille sig, at Amtsrådsforeningen og Sygesikringens Forhandlingsudvalg, der jo i høj grad også har fingeren på pulsen med hensyn til, hvad der er interessant for befolkningen, hvad der er relevant for befolkningen, også går ind og lige præcis foretager den afvejning, som de er sat til, nemlig hvor meget vi er parat til at betale lægerne for at have den mulighed for lørdagsåbent, som det ønskes af en hel del mennesker. Det er en afvejning, der foretages dér.

Men det, hr. Jørgen Winther lægger op til, er, at hver gang der er et eller andet, der ikke passer ind i vores kram, så går vi ind og griber ind i en overenskomst. Jeg tror også, man faktisk kan komme til at forpste mulighederne for, at der træffes decentrale beslutninger.

Jeg synes, man skal respektere den mulighed, at parterne selv kan finde frem til noget, som vil

være en fornuftig løsning. På et tidspunkt vil tiden være moden til det – det er jeg ikke et øjeblik i tvivl om – men hvor meget vinder vi ved hele tiden at gribe ind og diktere løsninger til parter, som sidder og forhandler udmærket sammen?

Jørgen Winther (V):

Jamen jeg tror, at ministeren får ret, for det, ministeren siger, er jo egentlig ikke noget, der er ret bindende. Ministeren siger, at på et tidspunkt får lægerne nok lov til at holde åbent lørdag. På et tidspunkt? Det kan være om 50 år, om 100 år osv., og så har ministeren alligevel holdt sit ord. Det kan godt ske, det bliver sådan.

Jeg kan i hvert tilfælde sige, at min fornemmelse er, at PLO ikke går med til det her de første 5, 10, 15 år, medmindre der kommer ny bestyrelse og nye holdninger inden for PLO. De er virkelig ikke ret positive over for det her forslag.

Så vil jeg sige til fru Hanne Andersen om den forskudte betaling og lørdagsbetaling osv., at for mig er betalingen overhovedet ikke afgørende her. Det er noget, som man må finde ud af parterne imellem. Det, der er vigtigt i første omgang, er altså, at den enkelte læge kan få mulighed for at holde åbent. Om det så bliver til almindelig mandagstakst eller torsdagstakst, eller hvad det bliver til, ikke er noget, der betyder ret meget for mig.

Når en læge har en arbejdskraft og meget gerne vil udføre et arbejde over for patienterne, er det en krænkelse af menneskerettigheder, at lægen ikke kan få lov til at arbejde, når han har lyst til det. Det synes jeg egentlig at Socialdemokratiet, som jo ellers på mange områder er interesseret i menneskerettigheder, godt kunne overveje en lille smule.

Så vil jeg sige til sidst: Mange partier er positive over for lørdagsåbent, men sagen er jo et lysende eksempel på, at det ikke så meget er Folketinget, men at det mere er fagforeninger, der har den virkelige magt i Danmark. Det er fagforeningen PLO, der bestemmer det her, og så vil Folketinget ikke rigtigt gribe ind.

Men lad os nu se, hvor flertallet er. Jeg tror, der er mulighed.

Hermed sluttede forhandlingen, og forslaget overgik derefter til anden (sidste) behandling.

Afstemming

Tredje næstformand (Poul Nødgaard):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Sundhedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Meddelelser fra formanden

Tredje næstformand (Poul Nødgaard):

Der er ikke mere på dagsordenen.

Folketingets næste møde afholdes i morgen, torsdag den 10. december 1998, kl. 10.00.

Angående dagsordenen skal jeg henvise til den dagsorden, der er opslået i salen.

Mødet hævet kl. 16.47
